

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

FACTORS AFFECTING SELF-DISCIPLINE OF SAKON NAKHON RAJABHAT
UNIVERSITY STUDENTSกคัพฒภูมิ ธรรมนันท์¹, ประภัสสรณ์ ศรีหาวงค์²PAKAPATPOOM THAMMANAN¹, PRAPHATSON SIHAWONG²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 381 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยพบว่า 1) ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) ($\beta = -.027$) มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรับผิดชอบ (X_2) ($\beta = .483$) มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย (X_3) ($\beta = .327$) มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ร้อยละ 36.20 ($R^{2adj} = .362$)

คำสำคัญ : ความมีวินัยในตนเอง, การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย, ความรับผิดชอบ, การจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

The Department of Public Administration Faculty of Management Science Sakon Nakhon Rajabhat University

อีเมลล์ผู้ติดต่อ: Pakapatpoom.byb@gmail.com

ABSTRACT

The objective of this research is to 1) study the level of the self-discipline of students of Sakon Nakhon Rajabhat University, 2) compare the students' self-discipline according to personal factors, and 3) study the factors of democratic parenting Responsibility in organizing activities to promote discipline that affects self-discipline among students of Sakon Nakhon Rajabhat University. The sample group is Sakon Nakhon Rajabhat University students; 381 students from Sakon Nakhon Rajabhat University used the landscape sampling method by using questionnaires to collect data, and the statistics used in the data analysis were frequency, percentage, and mean standard deviation. Furthermore, multiple regression analysis. Researchers found that: 1) the democratic upbringing of Sakon Nakhon Rajabhat University students was at a moderate level. Students' responsibility at Sakon Nakhon Rajabhat University was at a moderate level. Organizing activities to promote the discipline of students at Sakon Nakhon Rajabhat University Overall, it is at a high level. The self-discipline of Sakon Nakhon Rajabhat University students was at a moderate level. 2) democratic parenting (X_1) ($\beta = -.027$) had a statistically significant influence on the self-discipline of Sakon Nakhon Rajabhat University students at the .05 level. In contrast, the responsibility aspect (X_2) ($\beta = .483$) had a significant influence on the self-discipline of Sakon Nakhon Rajabhat University students. Statistics at the .05 level and the aspect of organizing activities to promote discipline (X_3) ($\beta = .327$). It had a statistically significant influence on the self-discipline of Sakon Nakhon Rajabhat University students at the .05 level. They were able to jointly predict the self-discipline level of Sakon Nakhon Rajabhat University students by 36.20 percent ($R^{2adj} = .362$)

Keywords: Self-discipline, democratic upbringing, responsibility, organized activities to promote discipline

บทนำ

ความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตเมื่อประชากรมีวินัยต่อตนเองก็จะส่งผลทำให้กระบวนการทำงานต่าง ๆ ตั้งแต่การดำรงชีวิต การเรียนการศึกษจนถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นในระดับกลุ่ม ในระดับชุมชน สังคม หรือองค์กรต่าง ๆ มีความเป็นระบบและมีขั้นตอนในการนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ความมีวินัยที่เกิดขึ้นในตนเองนั้นไม่เพียงส่งผลต่อบุคลิกการทำงานหรือการทำงานที่เป็นระบบระเบียบแต่ยังสะท้อนไปถึงสังคมและคนรอบข้าง เมื่อคนหนึ่งมีวินัยในการทำงาน ก็จะทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้คนรอบข้างอยากที่จะฝึกความมีวินัยนี้ด้วย ความมีวินัยในตนเองจึงเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่เป็นรากฐานที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ และเมื่อความมีวินัยในตนเองนี้เกิดขึ้นกับประชากรหมู่มากก็ย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพหรือผลลัพธ์การดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ มีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น การมีวินัยในตนเองนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีหากจะเริ่มตั้งแต่การศึกษาเพราะการศึกษานั้นทำให้เกิดองค์ความรู้ และสามารถนำไปต่อยอดเพิ่มเติมได้แต่จะไม่เกิดผลลัพธ์ที่ดีได้เลยหากขาดการรู้จักการนำองค์ความรู้นั้นมาใช้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ นอกจากนี้ความมีวินัยในตนเองสามารถฝึกฝนและเกิดขึ้นได้จากสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่หล่อหลอมความมีวินัยในตนเอง เช่น

การทำงานบ้าน การทำงานหารรายได้ การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือการทํากิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น การศึกษานั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุดสามารถค้นคว้าและศึกษาได้ตลอดชีวิต เมื่อประชากรมีคุณภาพมีความรู้ความสามารถ เข้าใจบริบทการทำงาน บริบทของสังคม ก็ย่อมทำให้สังคมเกิดความสงบเกิดการรู้จักเคารพ กฎหรือกติกาในสังคมรวมทั้งสิทธิที่เท่าเทียมกันของผู้คน สุดท้ายก็ทำให้ผู้คนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติ นอกจากนี้ ความมีวินัยในตนเองสามารถแสดงออกผ่านการกระทำได้เด่นชัดที่สุดซึ่งผู้กระทำจะรู้สึกตนอยู่ เสมอต่อสิ่งที่ได้กระทำ เช่น การรักษาความสะอาดด้วยการไม่ทิ้งขยะตามใจชอบ การทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จ หรือแม้แต่การเคารพต่อเป้าหมายของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อกระทำซ้ำอยู่เสมอก็จะ เกิดเป็นความมีวินัยที่นำมาซึ่งความรับผิดชอบรวมถึงความซื่อสัตย์ เป็นต้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2527)

นอกจากนี้ ความมีวินัยในตนเองมีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะกับนักศึกษา เนื่องจากเมื่อนักศึกษา เรียนจบออกไป จะกลายเป็นกำลังส่วนหนึ่งของประเทศที่ช่วยพัฒนาประเทศ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควร คำนึงถึงคุณภาพของนักศึกษาที่จบออกไป ซึ่งในที่นี้กล่าวถึงความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาซึ่งจัดเป็น มุมมองของสังคม การนำความรู้ไปใช้ทำงานได้อย่างยอดเยี่ยมนับเป็นสิ่งที่เกิดผลลัพธ์ได้ดี ทว่าการอยู่ ร่วมกับผู้อื่น หรือการทำงานร่วมกับคนหมู่มากนั้น วินัยเป็นสิ่งที่สำคัญที่ช่วยผลักดันให้การทำงานหรือ เป้าหมายสำเร็จได้ เพราะวินัยคือระเบียบ กฎเกณฑ์ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางกายของคน ในสังคมให้ เรียบร้อยดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสุขสบาย ไม่ กระทบกระแทงซึ่งกันและกันให้ห่างไกลจากความชั่วทั้งหลาย ความมีวินัยในตนเองจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการ อยู่ร่วมกันทางสังคมด้วยความสงบ ทั้งนี้ความมีวินัยในตนเองยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาบุคคลทั้ง หักศนคติ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงาน ตลอดจนบุคลิกที่จะแสดงออกผ่านตัวของบุคคลนั้น ๆ และ ด้วยความสำคัญนี้จึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนครโดยศึกษาผ่านปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาเป็นแหล่ง ศึกษาเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาในสาขาวิชาที่ตนมีความชอบความสนใจหรือเพื่อรองรับกับอาชีพที่ ได้วางแผนไว้ สถานศึกษาเป็นเส้นทางที่นำผู้คนไปสู่อาชีพที่หลากหลาย ทั้งเอกชนหรือราชการ สถานศึกษา เป็นแหล่งผลิตบุคลากรทางสังคมที่จะช่วยขับเคลื่อนประเทศให้พัฒนาต่อไปได้ บุคลากรที่มีคุณภาพ บุคลากรที่สามารถนำความรู้ความสามารถของตนไปพัฒนาประเทศย่อมเกี่ยวข้องกับการศึกษา การผลิต บุคลากรสู่สังคมจึงไม่ใช้การมอบความรู้ตามรายวิชาแล้วจบเพียงเท่านั้นแต่เป็นการสร้างคนที่มีทั้งความรู้ ความสามารถและทักษะชีวิตที่หมายรวมถึงความมีวินัยในตนเองด้วย (ชูชีพ อ่อนโคกสูง, 2522)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นโอกาสและแหล่งการเรียนรู้ให้กับ ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้เข้ามาศึกษา ซึ่งประกอบด้วยทั้งหมด 6 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะ ครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และยังประกอบด้วยสาขาวิชาต่าง ๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งการสำรวจปัจจัยที่ส่งผล ต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครนี้ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่บ่งชี้ว่าปัจจัยใด ที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา และมาน้อยเพียงใด ทั้งนี้การมีวินัยในตนเองโดยเฉพาะ ระดับนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่ละเลยไม่ได้ เนื่องจากส่งผลถึงระดับการเรียนรู้ ระดับทัศนคติ หรือทักษะต่าง ๆ ที่บ่งบอกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครนั้นมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ทว่าการศึกษาใน สถานศึกษาเป็นเพียงหนึ่งในเส้นทางที่ช่วยหล่อหลอมความมีวินัยของนักศึกษาได้ แต่ปัจจัยด้านอื่นที่มี

ความสำคัญไม่ว่าจะเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ หรือการมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง เช่น การที่ได้รับการอบรมหรือคำสอนในเรื่องของประชาธิปไตย ความเท่าเทียม ความเสมอภาคของผู้คน การรู้จักเคารพผู้อื่นในสังคม การเคารพกฎหมาย การมีศีลธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้ภายในเวลาชั่วครู่แต่ต้องอาศัยความเข้าใจและเวลารวมถึงสภาพแวดล้อม หากกล่าวถึงความรับผิดชอบก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเช่นกันต่อความมีวินัยในตนเอง เช่น การรู้จักทำงานให้เสร็จสิ้นตามกรอบเวลาที่กำหนด การให้ความสำคัญกับงานหรือการแสดงออกถึงความรับผิดชอบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักเกิดขึ้นกับเราทุกคนตลอดเวลาหากผู้ใดที่ไม่มีความรับผิดชอบไม่ว่าต่อตนเองหรือต่อผู้อื่นก็ย่อมทำให้วินัยของตนเสื่อมถอย และการได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย เช่น กิจกรรมกีฬาระหว่างสถานศึกษา กิจกรรมการเคารพกฎจราจร สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องกระตุ้นและคอยย้ำเตือนให้เรามีวินัยอยู่เสมอ

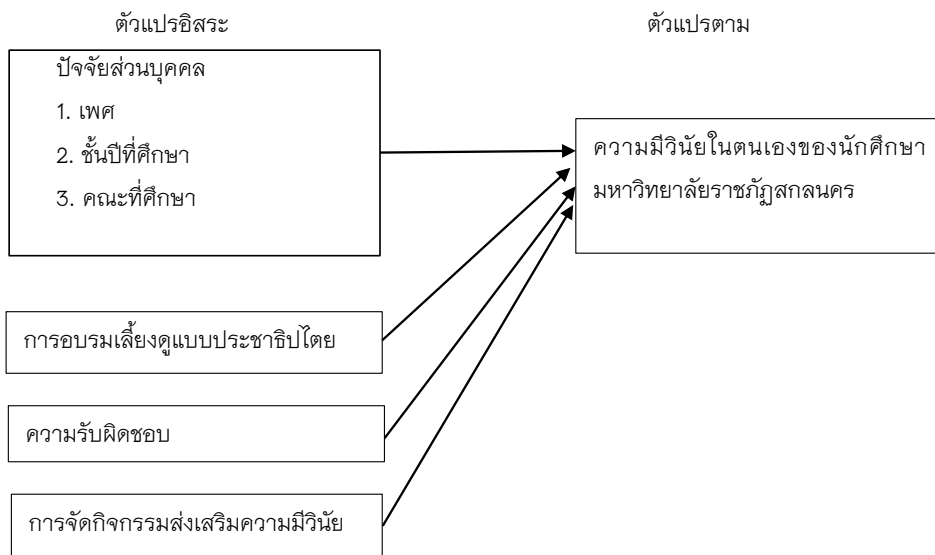
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทั้งด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับความมีวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปเผยแพร่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย ที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการประยุกต์เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย มาประยุกต์ บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อตอบคำถามของการวิจัย และกำหนดเป็นความมุ่งหมายของการวิจัยได้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 7,855 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 381 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากวิธีการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane, 1970) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามคณะ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ตอนที่ 2 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ด้านความรับผิดชอบ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 5 ด้านความมีวินัยในตนเอง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบบสอบถามได้ค่า IOC ระหว่าง 0.85 – 0.92 และค่าความเชื่อมั่นภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ .906

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม และได้ส่งให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ประจำวิชาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำ

แบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการแจกแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม 4.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์และลงข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ 4.3 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.3.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3.2 การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ตอนที่ 3 ด้านความรับผิดชอบ ตอนที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย ตอนที่ 5 ด้านความมีวินัยในตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4.3.3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) แบบ Enter โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดังตาราง 1 – 3

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองสอนนักศึกษาให้เคารพ นพคุณต่อผู้ใหญ่	3.41	.513	ปานกลาง
2	นักศึกษาสามารถพูดคุยกับบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง	3.92	.982	มาก
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือน นักศึกษาด้วยเหตุผลมากกว่าอารมณ์	4.07	.999	มาก
4	บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกทุกคนในบ้าน	4.09	.835	มาก
5	บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะส่งเสริมสิ่งที่ดีให้แก่ นักศึกษาตามความชอบและสนใจ	4.15	.784	มาก
6	บิดามารดาหรือผู้ปกครองยกย่องชมเชยเมื่อ นักศึกษาทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จ	4.19	1.006	มาก

7	เมื่อนักศึกษาแสดงความท้อแท้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้อำนาจใจ	2.08	1.280	น้อย
8	เมื่อนักศึกษาทะเลาะกับพี่น้อง บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะถามเหตุผลและตักเตือน	2.15	1.287	น้อย
9	เมื่อนักศึกษากลับบ้านผิดเวลาบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะถามเหตุผลและตักเตือน	2.73	1.200	ปานกลาง
10	เมื่อนักศึกษาเจ็บป่วย บิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยซักถามอาการและพาไปหาหมอ	2.09	1.252	น้อย
รวม		3.28	0.553	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 6 บิดามารดาหรือผู้ปกครองยกย่องชมเชยเมื่อนักศึกษาทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ ข้อที่ 5 บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะส่งเสริมสิ่งที่ดีให้นักศึกษาตามความชอบและสนใจ ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 10 เมื่อนักศึกษาเจ็บป่วย บิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยซักถามอาการและพาไปหาหมอ ($\bar{X} = 2.09$) และข้อที่ 7 เมื่อนักศึกษาแสดงความท้อแท้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้อำนาจใจ ($\bar{X} = 2.08$) ตามลำดับ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	นักศึกษาเก็บขยะทิ้งลงในถังขยะทุกครั้งที่เห็น	3.87	.868	มาก
2	เมื่ออาจารย์ตำหนิ นักศึกษายินดีที่จะแก้ไขตามที่ครูแนะนำ	4.21	.786	มาก
3	เมื่อพ่อแม่ขอให้ไปซื้อของ นักศึกษาจะไม่ยอมไป	2.51	1.313	ปานกลาง
4	วันไหนที่อาจารย์มอบหมายงาน วันรุ่งขึ้นนักศึกษาจะขาดเรียน	2.01	1.336	น้อย
5	นักศึกษาไม่สนใจติดตามผลการเรียนของตนเอง	2.03	1.268	น้อย
6	เมื่อนักศึกษาทำงานส่งไม่ทันเพื่อน เนื่องจากเจ็บป่วยนักศึกษาจะพยายามส่งงานให้ครบเมื่อหายป่วยแล้ว	4.19	1.006	มาก
7	นักศึกษาไม่ยอมทำการบ้านตามที่อาจารย์สั่งสอน	2.08	1.280	น้อย
8	เมื่อพ่อแม่แบ่งงานในบ้านให้ทำ นักศึกษาจะไม่ยอมทำ	2.15	1.287	น้อย
9	เมื่ออาจารย์ให้อ่านหนังสือก่อนไปพักรับประทานอาหาร นักศึกษาจะไม่ยอมอ่าน	2.73	1.200	ปานกลาง
10	นักศึกษาไม่ยอมปรับปรุงแก้ไขงานตามที่อาจารย์บอก	2.09	1.252	น้อย
รวม		2.78	0.748	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2 เมื่ออาจารย์ตำหนิ นักศึกษายินดีที่จะแก้ไขตามที่ครูแนะนำ ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาคือ ข้อที่ 6 เมื่อนักศึกษาทำงานส่งไม่ทันเพื่อน เนื่องจากเจ็บป่วยนักศึกษาจะพยายามส่งงานให้ครบเมื่อหายป่วยแล้ว ($\bar{X} = 4.19$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 5 นักศึกษาไม่สนใจติดตามผลการเรียนของตนเอง ($\bar{X} = 2.03$) และข้อที่ 4 วันไหนที่อาจารย์มอบหมายงาน วันรุ่งขึ้นนักศึกษาจะขาดเรียน ($\bar{X} = 2.01$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครจัดป้ายแสดงคำขวัญ บทกลอน และคติพจน์ ด้านจริยธรรมความมีวินัยในตนเองในห้องเรียนอาคารเรียนและบริเวณมหาวิทยาลัย	3.70	0.970	มาก
2	มหาวิทยาลัยจัดป้ายนิเทศแสดงประวัติและผลงานดีเด่นด้านจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของอาจารย์และนักศึกษา	3.80	0.894	มาก
3	มหาวิทยาลัยพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเองแก่นักศึกษา	3.78	0.918	มาก
4	มหาวิทยาลัยจัดบรรยายภาคมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงความเคารพ ความอ่อนน้อมต่อผู้อื่น และเคารพในสถานที่ที่ควรเคารพ	3.92	0.890	มาก
5	มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาประพฤติดีทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย	3.88	0.895	มาก
6	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมส่งเสริมยกย่องนักศึกษาที่มีความประพฤติปฏิบัติดี	3.83	0.934	มาก
7	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประกวดผู้มีมารยาทดีเด่น	3.63	0.960	มาก
8	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทัศนศึกษาที่ในวัดหรือวัฒนธรรมอื่นในท้องถิ่น	3.68	0.960	มาก
9	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมฟังธรรมและร่วมปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา	3.61	0.974	มาก
รวม		3.75	0.742	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 4 มหาวิทยาลัยจัดบรรยายภาคมหาวิทยาลัยให้เฝ้าต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงความเคารพ ความอ่อนน้อมต่อผู้อื่นและเคารพในสถานที่ที่ควรเคารพ ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ ข้อที่ 5 มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาประพฤติดีทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 7 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประกวดผู้มีมารยาทดีเด่น ($\bar{X} = 3.61$) และข้อที่ 9 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมฟังธรรมและร่วมปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	นักศึกษาเขาแถวตามลำดับก่อนหลังเพื่อรอรับบริการ	4.30	0.901	มาก
2	ในมหาวิทยาลัยมีป้ายบอกห้ามเดินลัดสนาม นักศึกษาปฏิบัติตามข้อห้ามนั้น	3.92	0.996	มาก
3	เมื่อมีการสอบ ขณะที่อาจารย์เฉลย นักศึกษาจะทุจริต	2.34	1.401	น้อย
4	นักศึกษาจะพยายามทำการบ้านให้เสร็จก่อนเข้านอน	3.71	1.034	มาก
5	นักศึกษาจะจัดตารางการอ่านหนังสือก่อนสอบ	3.56	1.091	มาก
6	ขณะที่เรียนวิชาหนึ่ง นักศึกษาเองอ่านวิชาอื่นขึ้นมาทำ	2.75	1.270	ปานกลาง
7	นักศึกษาชอบนั่งหลับในเวลาเรียน	2.74	1.247	ปานกลาง
8	นักศึกษาเข้าห้องสมุดไปนั่งคุยกับเพื่อนมากกว่าค้นคว้า	2.99	1.305	ปานกลาง
รวม		3.29	0.661	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1 นักศึกษาเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังเพื่อรอรับบริการ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ในมหาวิทยาลัยมีป้ายบอกห้ามเดินลัดสนาม นักศึกษา ปฏิบัติตามข้อห้ามนั้น ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 7 นักศึกษาชอบนั่งหลับในเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.74$) และข้อที่ 3 เมื่อมีการสอบ ขณะที่อาจารย์เฉลย นักศึกษาจะทุจริต ($\bar{X} = 2.34$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคล
ดังตาราง 5 – 7

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัย
ส่วนบุคคลด้านเพศ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)		t	Sig.
		ชาย (104คน)	หญิง (277คน)		
1	นักศึกษาเขาแถวตามลำดับก่อนหลังเพื่อ รอรับบริการ	4.13	4.37	-2.396	.283
2	ในมหาวิทยาลัยมีป้ายบอกห้ามเดินลัด สนาม นักศึกษา ปฏิบัติตามข้อห้ามนั้น	3.88	3.94	-.471	.631
3	เมื่อมีการสอบ ขณะที่อาจารย์เฉลย นักศึกษาจะทุจริต	2.53	2.27	1.582	.542
4	นักศึกษาจะพยายามทำการบ้านให้เสร็จ ก่อนเข้านอน	3.70	3.71	-.078	.556
5	นักศึกษาจะจัดตารางการอ่านหนังสือ ก่อนสอบ	3.36	3.64	-2.241	.783
6	ขณะที่เรียนวิชาหนึ่ง นักศึกษาเองงาน วิชาอื่นขึ้นมาทำ	3.13	2.61	3.554	.294
7	นักศึกษาชอบนั่งหลับในเวลาเรียน	2.88	2.69	1.387	.896
8	นักศึกษาเข้าห้องสมุดไปนั่งคุยกับเพื่อน มากกว่าค้นคว้า	3.19	2.91	1.889	.299
รวม		3.34	3.26	1.081	.010

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ โดยใช้ค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า
แตกต่างกัน

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัย

ส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษาและคณะที่ศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ชั้นปีที่ศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.332	3	1.444	3.364	.019
	ภายในกลุ่ม	161.839	377	.429		
	รวม	166.171	380			
คณะที่ศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5.531	5	1.106	2.582	.026
	ภายในกลุ่ม	160.640	375	.428		
	รวม	166.171	380			

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะที่ศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านคณะที่ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ฯ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีความมีวินัยในตนเองสูงกว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std. error	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
(Constant)	1.111	.196		5.665	.000		
การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X ₁)	-.032	.096	-.027	-.331	.741	.259	3.855
ความรับผิดชอบ (X ₂)	.426	.069	.483	6.177	.000	.275	3.638
การจัดกิจกรรมส่งเสริมควมมีวินัย (X ₃)	.292	.039	.327	7.565	.000	.896	1.116

R=.606, $R^2=.367$, $R^{2adj}=.362$, F=72.949, Sig.=.000

จากตาราง 7 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า ตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ร้อยละ 36.20 ($R^{2adj}=.362$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในที่นี้ ค่า Beta ของความรับผิดชอบ (X₂) มีค่ามากที่สุด คือ .483 รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมควมมีวินัย (X₃) (Beta =.327) ยกเว้นการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X₁) ค่า Beta =-.027 อธิบายได้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครยังมีความรับผิดชอบมาก ยังได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมควมมีวินัยมาก จะเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย ขณะเดียวกันตัวแปรอิสระไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เนื่องจากค่า VIF (Variance inflation Factor) ไม่เกิน 10 และค่า Tolerance เข้าใกล้ 1 (กัลยา วาณิชย์ปัญชา, 2561, หน้า 191) และสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad Y = 1.111+.426(X_2)+.292(X_3)$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z_Y = .483(X_2)+.327(X_3)$$

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านเพศ มีอิทธิพลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X₁) ($\beta=-.027$) มีอิทธิพลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรับผิดชอบ (X₂) ($\beta=.483$) มีอิทธิพลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมควมมีวินัย (X₃) ($\beta=.327$) มีอิทธิพลต่อควมมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถทำนายระดับประสิทธิผลของควมมีวินัย

ในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้ร้อยละ 36.20 ($R^{2adj}=.362$) จากผลการวิจัยทำให้เห็นว่า การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครและเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงประสิทธิผลของความมีวินัยในตนเอง ความมีวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้การทำงานต่าง ๆ เกิดประสิทธิภาพอย่างมีระบบและขั้นตอน ซึ่งส่งผลถึงคุณภาพของงานที่ทำรวมถึงบ่งบอกลักษณะของบุคลิกที่ดีมีคุณภาพในการทำงาน ซึ่งความสำคัญนี้ไม่เพียงแต่เจาะจงไปที่นักศึกษาแต่รวมถึงคนทุกเพศทุกวัย เมื่อบุคคลมีวินัยในตนเองย่อมทำให้การทำงานมีความราบรื่นทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ความรับผิดชอบ การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยล้วนมีความสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเอง เมื่อบุคคลมีวินัยในตนเอง การทำงานก็จะเกิดประสิทธิผล ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา แสงเลิศอุทัย (2552) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สัมพันธ์สภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษาร่วมกันเป็นตัวทำนายความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่า มีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.398 นั่นคือ ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเอง สามารถทำนายความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในภาพรวมได้ร้อยละ 39.80 โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สัมพันธ์สภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา สามารถทำนายความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ จูไรักษ์แสนวัง (2543: 36-37) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสามัคคีบิดามารดาให้ความรักความห่วงใยอาหารในตัวอย่างให้การดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางที่ดีที่ถูกต้องแก่บุตร เป็นตัวอย่างที่ดีที่ยอมก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ทำให้ลูกเกิดความรักเคารพบิดามารดา มีแต่ความสุขในการดำรงชีวิต แต่อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวจะเป็นสิ่งที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาเป็นอย่างมากเนื่องจากว่าวัยของนักศึกษาเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากรุ่นสู่การเป็นผู้ใหญ่ ทำให้นักศึกษามีความหวังต่อสถาบันครอบครัวเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิเคราะห์ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทั้งด้านการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครควรเสริมสร้างและพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

1.2 ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 10 เมื่อนักศึกษาเจ็บป่วย ปิศาจมารดาหรือผู้ปกครองคอยซักถามอาการและพาไปหาหมอ และข้อที่ 7 เมื่อนักศึกษาแสดงความท้อแท้ ปิศาจมารดาหรือผู้ปกครองจะให้กำลังใจ ค่าเฉลี่ยที่น้อยแสดงให้เห็นถึงการที่ครอบครัวต้องให้ความสำคัญและเพิ่มบทบาทส่วนนี้มากขึ้น

1.3 ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านความรับผิดชอบส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 5 นักศึกษาไม่สนใจติดตามผลการเรียนของตนเอง และข้อที่ 4 วันไหนที่อาจารย์มอบหมายงาน วันรุ่งขึ้นนักศึกษาจะขาดเรียน ค่าเฉลี่ยที่น้อยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความใส่ใจและสนใจการเรียนและให้ความสำคัญกับการศึกษา สามารถนำข้อมูลนี้ไปต่อยอดเพื่อเสริมสร้างด้านการเรียนให้กับนักศึกษาต่อไป

1.4 ความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 7 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประกวดผู้มีมารยาทดีเด่น และข้อที่ 9 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมฟังธรรมและร่วมปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ค่าเฉลี่ยที่น้อยแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยที่ยังไม่เพียงพอในรายข้อนั้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเพิ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามากขึ้น เพื่อให้ได้ขอบเขตของข้อมูลที่กว้างขึ้นและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ครอบคลุมได้มากขึ้น เช่น ตัวแปรด้านสัมพันธภาพภายในครอบครัว ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ตัวแปรด้านความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2561). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สามลดา จำกัด.
- จันทิมา แสงเลิศอุทัย. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุไรรัช แสนวัง.(2543).สาเหตุการประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียน สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม.ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัฐพล สุขประเสริฐ. (2565). อิทธิพลของสุขภาพองค์การและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจัดการบริหารสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อุไรลักษณ์ ปุ่มเป้า. (2565). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.